

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om en forbedret dyrtidsregulering [af Jens Møller (KrF) m.fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 4. Fremsat 10/10 78).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Økonomiministeren (Anders Andersen):**

I hele efterkrigstiden har spørgsmålet om dyrtidsreguleringens udformning og hensigtsmæssighed været diskuteret med regelmæssighed såvel her i tinget, bl. a. på mit partis foranledning, som i udvalg og kommissioner. Der er i tidens løb gennemført en række ændringer i beregningen af pristallet, støttet af arbejdsmarkedets organisationer og af et flertal i folketinget. Der er således ikke noget nyt i, at spørgsmålet om en ændring af dyrtidsreguleringen igen rejses, og det vil da også være forståeligt, at denne reguleringsmekanisme i kraft af sin udbredelse og betydning for det økonomiske forløb jævnligt tages op til debat.

Det er imidlertid regeringens opfattelse, at det af kristeligt folkeparti fremsatte forslag ikke er særlig velbetænkt, og regeringen kan ikke medvirke til den foreslåede ændring. Den ændring af dyrtidsreguleringen, der lægges op til, er så vidtgående, at den griber dybt ind i de centrale spørgsmål, som det private arbejdsmarked skal tage stilling til i forbindelse med de kommende overenskomstforhandlinger. Med de økonomiske udsigter, der for de kommende år tegner sig for arbejdsløsheden og betalingsbalancen, må det nemlig forudses, at forslaget kunne indebære en så kraftig reduktion af dyrtidsportionernes størrelse, at pristalsreguleringen næsten vil blive sat ud af kraft.

Herudover skal det for god ordens skyld tilføjes, at beregningen af et slags velstandstal, som forslaget jo i realiteten bygger på, rummer en lang række statistiske og økonomiske problemer, som i lyset af tidligere udrødninger om velstandskorrektioner af pristalsregulering må antages at være meget store. Jeg skal i den forbindelse blot anføre, at sådan som forslaget er skitseret, indebærer det efter min vurdering en betydelig risiko for, at der i en situation med fornyet fuld beskæftigelse kan ske en automatisk acceleration af lønstigningstempoet, hvilket næppe kan være hensigtsmæssigt.

Det er regeringens grundholdning, at så stor en del af indkomstfastsættelsen som muligt bør være overladt til aftaler mellem arbejdsmarkedets parter og ikke være et resultat af automatiske mekanismer, idet vi går ud fra, at parterne tager hensyn til den samfundsøkonomiske situation ved indgåelsen af nye aftaler. Jeg skal derfor afvise forslaget.

Hans Jørgen Jensen (S):

Jeg kan erklære mig helt enig i økonomiministerens betragtninger her og skal bare føje til, at socialdemokratiet har den opfattelse, at løn, herunder også dyrtidsregulering, bedst klares af arbejdsmarkedets parter. Da vi står lige foran en overenskomstindgåelse for perioden 1979-81, hvor LO har rejst krav om forbedring af dyrtidsbetalingen, således at man klart kan se, at lønmodtagerorganisationerne selv er fuldt opmærksomme på en forbedring af dyrtidsreguleringen, så skal jeg på mit partis vegne afvise det fremsatte forslag.

Lawaetz (FP):

Når forslagsstillerne fra kristeligt folkeparti taler om en forbedret dyrtidsregulering, kommer det jo nok an på øjnene, der ser. Der vil være tusinder af lønmodtagere, der vil kalde det en forringelse. Det samme vil naturligvis hr. Thomas Nielsen og LOs top, som uden at skele til landets økonomi hele tiden og konstant har forlangt den automatiske dyrtidsregulering hævet. Der er også partier i folketinget, der vil se på det med disse øjne, rent partipolitisk. Jeg vil gerne sige, at det kan vi delvis tilslutte os, da dyrtidstillægget har betydet en slags sikkerhedsnet for lønmodtagerne.